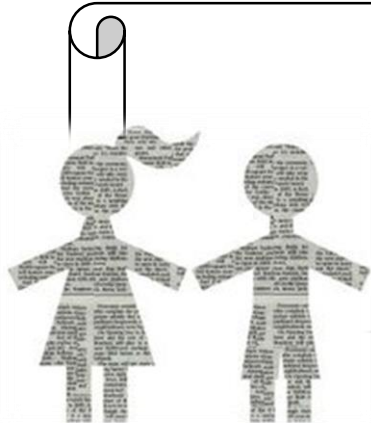

ŠOLSKE NOVIČKE

OSNOVNA ŠOLA LJUDSKI VRT PTUJ, PODRUŽNICA GRAJENA

Maj 2021, številka 9

Mesečni list učencev podružnične šole (mentorica Sandra Holc)

DRAGE UČENKE, DRAGI UČENCI!

Prišlo smo do konca meseca maja. Bil je precej naporen, saj smo pridobili veliko ocen. Mesec maj je tudi lep in vesel, vse se prebuja. Narava se je obarvala v zeleno. Po dežju pa je dan še lepši. Vreme postaja vse lepše, zato se težko zberemo za učenje. Starši želijo čim več dobrih ocen, nas pa vleče v naravo, še posebej sedaj ko se ukrepi vedno bolj sproščajo. Prišel pa bo tudi čas, ko si bomo lahko sneli maske in se brezskrbno igrali.

Enja Kirbiš, 6. g

PRAVLJICE IZPOD PERES TRETJEŠOLCEV

ČUDEŽNI VODNJAK

Nekoč pred davnimi časi se je v gozdu že mnogo let pretakal in žuborel čaroben vodnjak. Kdor je iz njega bolan spil vodo, je ozdravel. Tisti, ki je spil iz njega zdrav, je dobil čarobno moč zdravlilstva.

A enkrat je zloben grof ukradel ta vodnjak in vso deželo je obdala tema, ker je bil vodnjak srce dežele. Iz vodnjaka se je prikazal duh in zlobnega grofa spremenil v prah.

Ljudje so bili žalostni in čemerni, ker je njihovo deželo še vedno obdajala tema. A en vaščan je odšel v grad in vodnjak hotel odnesti v gozd, a gozd je brez vodnjaka postal zloben. Ovijalke so zapirale pot. Vaščan je vzel svoj nož in ovijalke odrezal. Vodnjak je odnesel na svoje mesto in vse je spet zaživel. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Maj Rojko

VRATA V MAVRIČNI SVET

Pred davnimi časi je živela deklica Laura, ki se je utrujena sprehajala po temnem gozdu. Laura se je dolgočasnega in temnega gozda že zdavnaj naveličala, saj v gozdu ni bilo mavričnih barv. Deklica pa si je neizmerno želela mavrični svet.

Laura je v gozdu srečala gozdne živali, lisičko Rjavko, ježka Sivka ter jelenčka Bambija, a ji niso znali pokazati poti do mavričnega sveta.

Deklica je že povsem obupala, nakar je k njej priletela drobna ptičica. Laura je ni poznala, a je vseeno poskusila z vprašanjem o mavričnem gozdu.

Ptičica ji je rekla, »Seveda poznam pot do mavričnega sveta, mavrični svet se skriva v breznu za pisanimi vrati na robu gozda«.

Laura je takoj odhitela iskat mavrični svet. Tekla je do roba gozda, se spustila v globoko brezno, kjer pa so jo čakala pisana vrata. Laura je le počasi odprla vrata in vstopila v njej tako željen

mavrični svet. Deklici ni bilo več nikoli dolgčas, saj je v mavričnem svetu srečala tri dobre vile, s katerimi je srečno živela do konca svojih dni.

Nuša Breg

ČETROŠOLCI ŠE NISO POZABILI POUKA NA DALJAVO ...

Vrnili smo se v šolo. Super je, da lahko pouk poteka brez električnih naprav! Ponovno sem se srečal s sošolci in z učiteljico. Vesel sem, da sem v šoli.

Anej Majcen

Doma je bilo zoprno! Pouk v šoli je veliko lažji. Od računalnika je bolela glava. Vesela sem, da smo se vrnili.

Eva Medik

Vesela sem, da smo se vrnili. Delo za šolo hitreje končam, ker se v šoli več naučim. Samo testi mi niso všeč. Ko jih le ne bi bilo!

Katarina Lampič

Srečen sem, da sem v šoli, ker imamo dobre malice in ker nam učiteljica rada pomaga. Všeč mi je, da se družim s prijatelji.

Jure Matjašič

Meni je zelo všeč, da sem nazaj v šoli. Komaj sem čakala. Končno sem spet skupaj s sošolci! Delo na daljavo je veliko težje kot delo v šoli.

Sara Jurič

Doma je bilo lepše kot v šoli. Lahko sem spal. Ni mi bilo treba zgodaj vstati in iti na avtobus.

A v šoli se naučimo več, zato je bolje, da smo se vrnili.

Timotej Kosi Tomšič

NESREČA NIKOLI NE POČIVA

V soboto, 10. aprila, je zagorela naša hiša. Bili smo zunaj. Opazili smo, da se je začelo kaditi s strehe. Hitro smo umaknili avtomobile. Ati in brat sta rešila nekaj oblačil, a ne vseh. Poklicali smo gasilce. Prvi so prispeli grajski gasilci. Gasili so požar, a na žalost jim ni uspelo rešiti zgornje etaže.

V hiši, žal, ne moremo več živeti. Moramo jo popraviti. Dobili smo nadomestno stanovanje na Ptuju. Komaj čakam, da bomo popravili škodo in se preselili nazaj v naš dom.

Jan Fuks, 4. g

20. MAJ – SVETOVNI DAN ČEBEL

Leta 2014 je Slovenija dala pobudo za razglasitev svetovnega dneva čebel. Predlog je bil potrjen 20. decembra 2017, soglasno pa so ga podprle vse članice OZN.

Mesec maj je čas bujnega razvoja čebel in narave na severni polobli, na južni polobli pa je to ravno jesenski čas, ko se pobirajo čebelji proizvodi in se začne sezona uporabe medu in medenih izdelkov. **20. maja** pa se je rodil tudi **Anton Janša** (1734–1773), slovenski čebelar, pionir sodobnega čebelarstva in eden največjih strokovnjakov za čebele.

Apis mellifera carnica, znana tudi pod imenom **kranjska čebela** (ali **kranjska sivka**), je avtohtona slovenska podvrsta čebele, ki slovi po svoji krotkosti, delavnosti, skromnosti in odličnem občutku za orientacijo. Ker se je sposobna uspešno braniti pred škodljivci in ker je nežna do čebelarjev, je zelo cenjena. Kranjska čebela je simbol trdega dela in praktične modrosti in je druga najbolj razširjena vrsta čebele na svetu, v Sloveniji pa je zaščitena.

Svetovni dan čebel je odlična priložnost, ko lahko osveščamo in tudi sami prispevamo k ohranjanju čebel in drugih oprasovalcev:

- ❖ Na balkonih, terasah in vrtovih lahko v okrasne namene **zasejemo medovite cvetlice**.
- ❖ **Kupujmo med in ostale čebelje proizvode** pri lokalnem čebelarju.
- ❖ **Ozaveščajmo otroke in mladostnike** o pomenu čebel in izrazimo podporo čebelarjem.
- ❖ Doma na balkonu, terasi ali vrtu **postavimo svoje gnezdišče** za čebele.
- ❖ **Ohranimo stare travnike** z večjo pestrostjo rastlin in sejmo na travnike medonosne rastline.
- ❖ Na travnikih **kosimo cvetoče rastline šele po njihovem cvetenju**.

Albert Einstein je že leta 1949 svaril pred umiranjem čebel: *»Ko bo izginila čebela z obličja Zemlje, bo človek preživel le še štiri leta, saj ko ni več čebel, ni več oprasovanja, ni več rastlin, ni več živali, ni več ljudi ...*

Ekosvet

ČEBELA ANGELA

Čebela Angela na travnik je letela,
na rožico se je usedla in nektar pojedla.
Z rožice je zletela, na drevesu si oddahnila
in naprej v čebelnjak odhitela.
Tam so pridne sestrice čebelice
iz nektarja sladek med naredile.

Domen, Kaja K., Karolina, Nuša, 3.g

OBISK PREDSEDNICE KRAJEVNE ORGANIZACIJE RDEČEGA KRIŽA GRAJENA

V ponedeljek, 17. 5. 2021, pred poukom, smo učenke, ki obiskujemo PRVO POMOČ, dobile obisk. Učiteljica Nada Sevšek nam je že v četrtek pred tem dogodkom povedala, da naj pridemo nekoliko prej, da bomo imele več časa za pogovor. Obiskala nas je predsednica krajevne organizacije Rdečega križa Grajena, Marica Kolarič. Predstavila nam je, kaj vse delajo pod okriljem te organizacije. Najprej je to ni preveč zanimalo, a se je potem vseeno vključila, saj rada pomaga drugim ljudem in starejšim, veliko izkušenj pa je pridobila pri civilni zaščiti, kjer je aktivna že vrsto let. Kar 27 let je bila vključena tudi v dramsko sekcijo na Grajeni.

Zdaj ljudem pomaga, jim razvaža pakete hrane in oblačil. Če tega ne potrebujejo, se z njimi samo pogovarja, saj je veliko starejših ljudi osamljenih in so željni pogovora. Za organizacijo veliko pomeni, če jim pomagajo sovaščani. Pri nabavi hrane in oblačil pomagajo donacije in pomoč različnih podjetij. Najprej so bili ljudje potrebni pomoči začudeni, bilo jim je neprijetno, saj niso navajeni, da jim nekdo tako pomaga. Sčasoma pa so se navadili in so zelo veseli, ko jih obišče. Ker je domačinka, pozna teren in ljudje jo bolje sprejemajo.

Gospa M. Kolarič je bila prostovoljka tudi v Domu upokojencev Ptuj. Pogovarjala se je s starejšimi, jim dajala nasvete in hodila z njimi na sprehode. Zaradi Corona virusa imajo veliko več dela in tudi veliko več družin potrebuje pomoč. Kot predstavnica Rdečega križa se je tudi v času omejenega gibanja smela gibati med občinami. Zaradi tega so ustvarili projekt SOS. V projekt so se lahko prijavile različne organizacije. S tem projektom so pomagali veliko družinam in nudili nego ter osnovne življenjske potrebščine.

Predsednica je povedala, da pomagajo najti darovalce krvi in organov za ljudi, ki to potrebujejo. Predlagala nam je in nas povabila, da se lahko, ko bomo starejše, vključimo v organizacijo, saj primanjkuje mladih ljudi, ki jih je zelo lepo videti pomagati drugim.

Na koncu smo si vse izmerile krvni pritisk, saj je gospa Kolarič prinesla s seboj merilec krvnega tlaka. Poučila nas je, da se tlak meri dvakrat zaporedoma, ker je druga meritev natančnejša, ter da se ob merjenju ne smemo smejeti ali premikati.

Pogovor mi je bil zelo všeč. Morda pa bo v bodoče katera izmed nas res postala prostovoljka.

Lana Ornik, 7. g

POIŠČI BESEDE.

D	M	I	Š	P	O	P
R	K	N	J	I	G	A
E	N	A	D	S	B	L
V	V	R	E	M	E	I
O	U	O	Ž	I	V	C
I	R	O	Ž	E	M	A
N	A	I	M	U	C	A

DEŽ
DREVO
ENA
IN
KNJIGA
MIŠ
MUCA

PALICA
PISMI
POP
ROŽE
URA
VREME
ŽIV